

[Fibiger.]

høje Ejendomsskylden procentvis fra Over-Skyldraadets Side, maa man ogsaa kunne nedsætte den procentvis. Den Gang var der ikke fra Over-Skyldraadets Side saa mange Betæneligheder til Stede, som der viser sig nu, da der er Tale om at gaa til en Nedsættelse. Og naar jeg nu hører det ærede Medlem Hr. Lundberg, som jo sidder i Over-Skyldraadet, tale her, forstaar jeg, at man ogsaa fra Over-Skyldraadets Side har Forstaaelsen af, at der er mange Uligheder ved Ansættelsen til Ejendoms-skyld rundt omkring i de forskellige Landsdele. Det var det, vi fra mit Partis Side gjorde gældende, da vi havde Forslaget om Grundskyld til Behandling, at naar det havde været saa mange Aar, inden man var kommet til en nogenlunde ligelig Vurdering til Ejendomsskyld, hvor man dog havde faktiske, reelle Værdier at regne med, vilde det være lidt uheldigt, om man nu skulde ind paa en ny Vurderingsmaade, et nyt Vurderingsgrundlag, som man fik ved Grundskylden, og jeg forstaar, at det nu ogsaa viser sig i Praksis, at man endnu ikke efter Over-Skyldraadets Mening er naaet til en ligelig Vurdering de forskellige Steder. Men det tror jeg aldrig, man naar til, idet Vurderingen jo er Menneskeværk, og man ser nu en Gang forskelligt paa de forskellige Forhold. Hvad forstaar man f. Eks. ved en Ejendoms Pris i Handel og Vandel? Det siges, at Salgspriserne ligger 25—28 pCt. over Vurderingssummerne, men de Priser kan man ikke altid gaa ud fra; fordi Salgsprisen for nogle Ejendomme ligger nogle Procent over Ejendomsskylden, kan man ikke derfor gaa ud fra, at Ejendomsskylden er sat forkert. Der kan spille saa mange Forhold ind ved Salget af de enkelte Ejendomme.

Vi mener i vort Parti, at det, der skulde foretages nu, burde være, at der bliver givet Over-Skyldraadet Bemyndigelse til at foretage en procentvis Nedsættelse indenfor de forskellige Grupper af Ejendomme, som man mener ligger for højt. Ved at bruge den Fremgangsmaade, som her er foreslaaet, tror jeg, at der vil blive alt for mange Uligheder, og at Ulighederne vil blive værre, end de nu er. Nogle indsender Begæring om at faa en Nedsættelse, andre ikke. De, der har indsendt Begæring, faar maaske en Nedsættelse, og naar man saa kommer til den almindelige Vurdering om 2—3 Aar og igen skal foretage en Vurdering, vil de to Grupper af Ejendomme staa saaledes i Værdi i Forhold til hinanden, at det vil blive vanskeligt at udligne, idet Vurderingsmændene

jo ikke kommer ud paa Ejendommene eller overhovedet gør noget for at sætte sig ind i Ejendommenes Bonitet og den Slags Ting, men de sidder hjemme og bruger Skemaerne og ser deri, at den Ejendom staaar saadan, og den Ejendom staaar saadan, og den ene, mener de saa, skal maaske have en lille Nedsættelse. Den Vejledning, de faar fra Over-Skyldraadet, siger heller ikke stort; der faar de opgivet, hvordan Salgsstatistikken ligger og saadant noget. Hele den Maade, hvorpaa Vurderingen foretages, er efter min Mening ganske forkastelig. Skulde der være nogen Mening i Vurderingen, skulde Vurderingsmændene gaa ud paa Ejendommene og se, hvorledes Ejendommenes Bonitet er, og hvorledes Forholdene i det hele er, og de skulde ikke regne med, hvorledes den Mand passer det, og derefter vurdere Ejendommen. Der er ingen Tvivl om, at for den rene Landbrugsjord var det bedre, om man fik en Bonitering, saaledes at man havde et Grundlag, som man kunde bruge. Naar vi i sin Tid gik bort fra det Grundlag, vi havde stillet os paa, at faa en ny Bonitering, som kunde bruges som Beskatningsgrundlag, var det, fordi vi saa, det var vanskeligt ved Overgangen fra bymæssigt bebyggede Dele til Landet; og man mente derfor, at der alligevel ikke kunde være noget bedre end Ejendomsskyldvurderingen, fordi det der var reelle Værdier, man havde at gøre med, men saa maatte man ogsaa forlange, at Vurderingsmændene skulde gøre et Arbejde for at sætte sig ind i de forskellige Ejendommers Værdi.

Der er et Spørgsmaal, jeg gerne vil rejse her. Jeg havde det fremme ogsaa i Fjor, men har egentlig ikke faaet rigtig Klarhed over det. I Over-Skyldraadets Vejledning med Hensyn til Vurderingen staaar der, at man maa vurdere en Ejendom som normalprioriteret, men med hvad Ret staaar det der? Det kan ikke være i Henhold til Loven. For at der skal blive Ligelighed, maa en Ejendom efter min Opfattelse vurderes saaledes, at den er uprioriteret, for at man kan faa det virkelige Forhold frem, Ejendommen, som den er. Lad mig tage et Eksempel: En Ejendom har et Laan paa, lad os sige, 100 000 Kr. i Kreditforeningen; men i Virkeligheden har det kostet 25 000 Kr. at foretage den Foranstaltning, og dette Beløb bør retteligt fradrages Købesummen, før man kan stille Ejendomsskyld og Købesum i Relation til hinanden. Jeg tror derfor, at det er ganske forkert, naar man taler